

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יום שמחתו של רשב"י

קובץ מיוחד בקשר עם ל"ג בעומר

גליון כ

שנה שז

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

ישנם כאלו שלא ניצלו את ל"ג
בעומר באופן המתאים - לשמוח
בשמחתו של רשב"י כדבעי וכו'.
במקום ללכת ולשמוח עם הילדים
בשמחתו של רשב"י - הלך לביתו
לאכול "ארוחת-צהריים!" "פרא
אדם"...! רשב"י נמצא ורוקד ביחד
עם הילדים, ואתה - הולך לביתך
לאכול "ארוחת-צהריים!" הנהגה
כזו מתאימה רק ל"פרא אדם",
אָ ווילדער מענטש", ולא לאדם
"נורמלי", ועאכו"כ כאשר מדובר
אודות "עם חכם ונבון"!

(משיחת ל"ג בעומר תשמ"ג - בלתי מוגה)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

לקראת ש"פ אמור הבעל"ט, ערב ל"ג בעומר - יום שמחתו של רשב"י, הננו מצויאים לאור קובץ מיוחד ומוגדל "יום שמחתו של רשב"י", הכולל:

א. כל הארץ של הקב"ה היא - שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מיום ל"ג בעומר ה'תשל"ח, בעת ה'פאראד'.

ב. קול הנבואה האלוקי - סקירה מרתקת, שהוגהה על ידי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, אודות ל"ג בעומר ה'תשכ"ז - לפני יובל שנים.

ג. "משיח פאראד" - תיאור ממהלך ה'פאראד' בשנים ה'תשנ"ב-ה'תשנ"ג, בהם הודגש הלהט בנושא משיח.

ד. ל"ג משיח - התועודות חסידיית מאת הרב חיים לוי יצחק גינזבורג, משפיע בשיבת תומכי תמימים בראשון לציון.

בציפי' ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח,

יום ועש"ק פ' אמור ה'תשנ"ז

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ברוקלין נ.י.

כל הארץ של הקב"ה היא

דוקא כשאומרים לגוי את האמת - מצליחים לפעול שהמענה יתקבל
אצלו. אך כשמתחילים לענות לו דברים אחרים - מכיון שהם אינם
אמת, ואין בהם את הענין של "אמת מארץ תצמח", לכן אין בהם את
הענין שלפני האמת כולם מתבטלים
שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ל"ג בעומר ה'תשל"ה, בעת ה'פאראד'

בתחילת פירושו על התורה (שהיא ההתחלה לכל הענינים) אומר רש"י, שכתוב
במדרש שיגיע זמן שאומות-העולם יטענו שארץ ישראל שייכת להם.

ומן הקל אל הכבד: לכתחילה אומרים שחלק פלוני ופלוני מארץ ישראל שייך להם,
ולבסוף אומרים שכל ארץ ישראל שייכת להם.

והם אומרים, שטענתם אינה נגד היושר, חס-ושלום, אלא אדרבה, בכך מתבטא
הצדק והיושר: מכיון שאסור לעשות שום עוולה ואסור לגזול, אם-כן - טוענים הם -
"לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים!" [שהשבעה גויים הם כללות השבעים
אומות].

דהיינו: הם טוענים שאין הם רוצים לקחת משהו או לעשות עוולה, אלא אדרבה: הם
אנשים צדיקים, רודפי שלום ורוצים דוקא שלום, ששלום קשור בכך שלא עושים שום
עוולה לאדם שני; במילא, טוענים הם כלפי היהודים "לסטים אתם שכבשתם ארצות
שבעה גויים".

אומר רש"י לתינוק, "בן חמש למקרא", אם יטענו טענה כזו, צריך לענות להם: "כל
הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו
נטלה מהם ונתנה לנו". זוהי התשובה של "תורת אמת" - שאם רוצים להציל את פלוני

מענין של היפך הקיום שלו, צריכים לדאוג שלא ילך נגד רצון הבורא ש"ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו" (לבני ישראל עם קרובו) באופן של "נחלת עולם".

וכאשר יהודים מציגים את הטענה, שמכיון שצריכים לנהוג על-פי צדק ואסור לעשות שום עוולה, איך אומרים שלא ימסרו "אף שעל" - צריכים לדעת שבכך הולכים נגד "תורת אמת" שנקראת "תורת חיים" - הוראה בחיים, כיצד צריכים להתנהג בחיי היום-יום, על-אחת-כמה-וכמה בענין שנוגע לרבים.

ואם רוצים להבטיח שלצד שכנגד לא יהיו ענינים מאוד בלתי רצויים - צריכים למנוע מהם ללכת נגד רצון ה' שהוא ברא "את השמים ואת הארץ".

דוקא כשאומרים לגוי את האמת - מצליחים לפעול שהמענה יתקבל אצלו. אך כשמתחילים לענות לו דברים אחרים - מכיון שהם אינם אמת, ואין בהם את הענין של "אמת מארץ תצמח", לכן אין בהם את הענין שלפני האמת כולם מתבטלים.

ולכן צריכים לענות להם את המענה שרש"י כבר אמר לפני כמה מאות שנים, בשם "רבי יצחק", ועל-מנת שיפרסמו מענה זה.

ועד כדי-כך שרש"י פירסם זאת בזמנו, בזמן שהיו גזירות הכי גדולות, רחמנא ליצלן, נגד עם ישראל, ורש"י ידע מהו אינו-יהודי, והוא הראה כיצד אפשר ליישב דעתו של גוי בטענה על-פי תורה.

בזמנו של רש"י הרי היו המסעות [הצלב] וכו', אז היו כל הענינים שנעשו ליהודים

כדוגמת מה שנעשה בדורנו זה בגרמניה, היה-לא-תהיה - ובכל זאת אומר רש"י לילך "בן חמש": מאחר שיש לך עסק עם גויים, אזי כאשר יאמר לך גוי "לסטים אתם" - כבשתם שטח אדמה מה"קווק הנגול" - תענה לו (לא סתם ענינים, אלא) את המענה שנכתב בתורה ש"כח מעשיו הגיד לעמו לתת נחלת גויים", כפי שרש"י מביא בתחילת פירושו על התורה.

לאומים יהגו

ומענה זה שמביא רש"י בפירושו כמענה לטענת הגוי - אומר רש"י ל"בן חמש למקרא", והוא אומר שזה שייך אליו לא רק כאשר הוא נמצא ב"חדר" או בביתו או ברחוב היהודים, אלא מענה זה עליו לדעת כדי לענות לכל אומות-העולם שישאלו אותו.

ומכיון ש"תורת אמת" אומרת שיענו מענה זה, אזי דבר ברור הוא שסוף-כל-סוף זה יצליח.

וכמדובר כמה פעמים, כבר נתנו את כל התשובות השונות והמשונות שרק יכולים להיות, חוץ מתשובה אחת ויחידה הכתובה בתורה (ואותה ידע כל אחד, אפילו מי שלא למד בישיבה או ב"כולל" אלא שהלך ל"חדר", ותיכף אמרו לו את המענה שעליו לענות ל(טענת) הגוי (בפירוש רש"י ה"ל]). שתשובה זו נדפסה לפני מאות שנים, וכמה וכמה דורות לפני הדפסתה היא כבר היתה בכתב).

למרות זאת - זו התשובה היחידה שמתביישים לענות!!

ועד כדי-כך כפול ומכופל חושך הגלות, שבאים המבולבלים וטוענים שהדיבורים על מסירת שטחים מארץ ישראל לגויים הם דרך הצדק והיושר, וזו הדרך שתביא לשלום - בה-בשעה שהקב"ה אמר שעל-ידי-זה עושים את הגוי לגזלן, כי כאשר היהודים מחזיקים בארץ ישראל מקיים הגוי את רצון הבורא ש"נטלה מהם ונתנה לנו", ודוקא מתעקשים לעשות את הגוי לגזלן, שיחזיק בדבר שאינו שלו.

וכמדובר כמה פעמים, שאין לזה קשר ל"ג' שבועות" - שאחת מהן היא "שלא יעלו ישראל בחומה" - רש"י ידע מה זה "ג' שבועות", ואף-על-פי-כן אמר ל"בן חמש למקרא" שכאשר הגוי ישאל אותו שאלה זו אזי יענה לו כך וכך.

ורש"י אינו אומר ששאלה זו ישאל ילד גוי, אלא שאלה זו ישאלו אומות-העולם:

יושבים 140 גויים ו"רגשו גויים ולאומים יהגו", והטענה שטוענים הם בחיצוניות היא: שלא יכולים לסבול ענין שאינו על-פי צדק ויושר!

- אנשים אלה הם הנכדים של אלה שהלכו במסעות וכו' (וכפי שהי' גם בדורינו רחמנא ליצלן הי'-לא-תהיה "לא תקום פעמיים צרה") והם הולכים בדרכיהם. ולא רק

במחשבה או בדיבור, אלא גם במעשה בפועל ממש - כפי שהי' לפני מספר שבועות, ולפני שנה ושנתיים, והם אומרים "אכלתי ואוכל עוד!" -

אבל מכיון שנמצאים כל-כך הרבה יהודים שיש להם "רגשי נחיתות" כלפי הגוי ולא יכולים לפעול בעצמם להדפיס את התשובה האמיתית - אחת ולתמיד - ולשלוח אותה בנפרד לכל אחד מה-140 גויים, ולומר לו שמוסרים לו דבר ברור שנדפס בדפוס פלוני ובמקום פלוני (במדינה אחת ובמדינה שניה וכו') שעליו חונכנו, מכיון שבוה מתחילים ללמוד עם ילד. והרי אין זה מהענינים שעליהם נאמר "אין מוסרין דברי-תורה לעכו"ם", אלא זה מהענינים שצריכים לומר לגויים.

מעולם לא היתה כזאת גלות

ולאחר כל זה, באים יהודים ואומרים שזה סימן של "אתחלתא דגאולה!" - מעולם לא היתה כזאת גלות:

יהודי שחי בישוב קטן במקום כלשהו ברוסיה, בפולין או בגליציה, ורחמנא ליצלן לא היה לו מספיק כסף להוצאות הבית, ובכל יום הוא לא ידע איזו גזירה יגזור ראש העיר (שאינו יהודי) בנוגע למיסים וכו' (שאין להאריך בזה) - הוא הי' עונה לגוי בגאווה את מה שרש"י אומר, ולא הי' בכך משום חידוש אצלו, כי מי הוא שיתווכח עם רש"י?!

אשר זה הי' במעמד ומצב כזה שכאשר הוא רצה לצאת לרחוב - הוא הי' בפחד מתמיד: האם הוא יתקל בשוטר שיהי' בפנים שוחקות ויתן לו לעבור את הרחוב ללא פגע; או שלשוטר לא יהי' "מצב-רוח" ואז הוא יתנפל עליו ויכה אותו.

והיום - כשהקב"ה העמידו במעמד ומצב שהשוטר הוא יהודי - כאשר הוא רואה גוי הוא מתבטל בפניו, ואינו מבין כיצד יתכן שהוא יגיד לגוי את מה שרש"י אומר שאם הוא יקח חלק מארץ ישראל הוא גולן?! כשמדובר על גוי, על אחד מאש"ף, על ערפאת - צריכים לומר לו שהוא צדיק וישר ותביעותיו מוצדקות, ורק שיאמר כך וכך. ולמרות שהוא אומר בפירושו ההיפך מזה, ממשיכים לרדוף אחריו ורוצים למצוא-חן בעיניו, ואומרים ליהודי שני: "אל תתגרה בגוי קטן!"

- מי אמר לך להתגרות בו?! - כאשר אתה רוצה לעשותו גולן (ע"י שהוא מחזיק בדבר שאינו שלו) פירושו של דבר שאתה "מתגרה" בו?!

"שלום" בלי ממשות

וכאמור לעיל, שהמענה שצריכים לענות לגוי נדפס בכל החומשים - אפילו באותם חומשים שבהם אין מפרשים אחרים חוץ מרש"י (מכיון שהם מיועדים לאלו שלא

שייכים למפרשים אחרים חוץ מפירוש רש"י - ואף-על-פי-כן נמצאים בכזה חושך כפול ומכופל שצריכים להסביר ליהודים שהם אינם גולנים כי "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו"!

אבל ישנם הטוענים שמוכרחים להסביר שזה אכן ענין של גזילה, רק שצריכים להבטיח שלא יצאו מזה ענינים בלתי-רצויים - שזה יהי' כאשר הצד השני יחתום על הנייר, ויחתום גם בשם גוי שני.

- הכל מודים שלמצרים אין שום דיעה ובעלות בסורי' ובירדן וכו', על-אחת-כמה- וכמה שאין לה שום דעה על סעודיה, כי "אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו": כי הרי ידוע לכל שמצרים מתקיימת מהכסף שסעודי' שולחת לה - ואף-על-פי-כן רוצים לרמות את-עצמם שמצרים יכולה לחתום ולחוות דעה בנוגע לסעודי': באיזה אופן הם ישתמשו בכלי-גנשק שיתנו להם, והאם הם ידברו באופן כזה או באופן אחר.

ועד כדי-כך, שממררים ליהודים את חייהם, כדי שיעשו היפך הצדק והיפך היושר בנוגע לעצמם ובנוגע לילדיהם ולנכדיהם בענין של היפך הבטחון - כדי שיתנו לו לעמוד (ולא רק במצב של פחד, אלא גם) במצב של ביטול כ"אסקופה הנדרסת" לפני גוי שכולם יודעים שהוא לא יכול לחתום ולהבטיח בנוגע לגוי שני,

ואף-על-פי-כן אומרים שבינתיים יתנו לו כל מה שירצה כדי שהוא יחייך חיוך רחב, ובפרט שיתכן, שבנוסף לחיוך הוא גם יאמר מילה טובה, ויתכן עוד, שיצליחו לשחד אותו ולשכנעו שיחתום על הנייר שהוא מבטיח שכאשר יהי' "עת רצון" הוא ידבר עם סעודי', ירדן סורי' וכל האומות וכו' - למרות שידועים שאלו יהיו רק דיבורים בעלמא, כיון שחוץ מהדיבורים הוא לא יכול לפעול כלום, וספק אם הוא בכלל ידבר!

וכמדובר כמה פעמים, שזה פוגע מיד (לא בעוד כמה שנים) בבטחון ובפיקוח-נפש של כמה וכמה מבני ישראל.

ויهودי שמתנהג באופן כזה אומר שהוא המנהיג של כמה וכמה מבני ישראל וצריכים לעשות כפי שנראה לו, והוא זה שיביא את השלום!

- לא יתכן שלום של קיימא כאשר הוא בנוי על גזל; ולא יתכן שלום של קיימא כאשר הוא בנוי על ענין שמעמיד בסכנה אפילו יהודי אחד, על-אחת-כמה-וכמה כמה וכמה מבני ישראל, הי'-לא-תהיה; ולא יתכן שלום של קיימא כאשר אין עם מי לדבר בצד השני - כיון שעם סעודיה לא מדברים; ועם כל אלה שנמצאים בצד המזרחי [- עירק, אירן וכו'] - לא רק שבפועל לא מדברים אתם אלא הם אומרים שאינם רוצים כלל לדבר איתנו; היחיד שמדבר איתנו זה מי שנמצא בצד המערבי [- מצרים], ואפילו שהוא ידבר ויחתום בשם מי שנמצא בצד המזרחי - אין לזה כל ממשות, ובפרט שספק גדול אם הוא ידבר ויחתום בשמם.

לזה קוראים "עצמאות"...

ולמעמד ומצב זה קוראים "עצמאות" - בזמן שזהו גלות גדולה עוד יותר מהגלות שבה הי' נמצא יהודי עני, רחמנא ליצלן, בישוב קטן ברוסי' או בפולין:

ואתו יהודי פחד מהגוי - על-אחת-כמה-וכמה מגוי שהיו לו עוד "כפתורים" (כפי שקראו לזה אז) - אבל לפחד הזה היתה סיבה, כי אם הי' עולה ברצון הגוי לתת לו מכה לא הי' מי שיעצור בעדו.

אבל כעת, מזמינים את הגוי שיבוא ליהודים ויהי' שם "בעל-הבית", ושם "יתווכחו" איתו ויאמרו לו: אמנם "אחינו אתה", אתה איש צדק ויושר וטענתך מוצדקת, אבל אין ברירה, אתה הרי מוכרח להבטיח משהו וכו' - אז לכל-הפחות תן חיוק. ויתירה מזו: תאמר בבירור שאתה מרוצה. ויתירה גם מזו: תיתן נשק למדינות שמסכיב וליהודים תיתן לכל-הפחות שלישי מזה!

- שידוע לכל, שלאחר כל ההפלאות על כך שנתנו ליהודים כלי-נשק, נתנו כמה פעמים ככה לצד שכנגד, רק שלא מספרים על כך; עד שכאשר אחד מאנשי-הצבא פלט מלה בנושא זה (שלא יכולים להכחישה מכיון שזו האמת) - "מרעישים" על כך שלא הי' לו רשות לומר כזה דבר!

מדובר על ענין של פיקוח-נפש - ומתווכחים האם מותר לגלות את-זה, או שצריכים לרמות ש"שלום עליך", ולרמות ששלום של קיימא יהי' על-ידי שימסרו עוד שטח מארץ ישראל, עוד ענין מתורת ישראל, ועוד ענין מבני ישראל!

רק גופותינו ניתנו בגלות

וכמדובר כמה פעמים, שכשיהודי נמצא בגלות בנפשו פנימה, מתבטא הדבר במחשבתו וכו', דהיינו, שהוא חושב בדרך עקומה, כפי ש"גלות חושב" - שהגלות היא שוחד שמטה את שכלו, את החב"ד שלו, שיחשוב באופן כזה; ואחר כך זה יורד לרגש שבלב - שהוא כל-כך הפחיד אחרים עד שהוא עצמו החל לפחד, ועד שאחר כך זה מתבטא במחשבה דיבור ומעשה שלו -

ולא כפי שיהודי צריך לחשוב, אפילו יהודי שנמצא בגלות - שהרי יהודי יכול להיות בגלות, ובה-בשעה לעמוד במעמד ומצב של חירות אמיתית, מכיון ש"אין לך בן-חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה" - מכיון שהגלות יכולה לפגוע רק בגוף אבל לא בנשמה. וכידוע פתגם אדמו"ר (הרש"ב) נ"ע שנמסר על-ידי כ"ק מורי-וחמי אדמו"ר נשיא דורינו: ש"רק גופותינו ניתנו בגלות ובשעבוד מלכויות, אבל נשמותינו לא נמסרו לגלות ולשעבוד מלכויות!" שמזה מובן, שבדברים הקשורים עם הנשמה, עם היהדות, אף אחד אינו "בעל-הבית" על היהודים.

שפתגם זה נאמר על-ידי אדמו"ר הרש"ב כאשר שלטון ה"צאר" הי' בתוקף הכי גדול, ואחרי-כן חזר עליו כ"ק מורי-וחמי אדמו"ר כאשר הי' במאסר תחת שלטון הקומניסטים (לא לאחר שיצא לחירות, אלא) כשיצא מסכנת עונש מוות ועמד להשלח לגלות למשך שלש שנים (ואצלו גופא זה הי' דבר פעוט).

וכשהקב"ה עזר בחסדו הגדול, הן ליהודים הנמצאים במדינה זו, הן ליהודים הנמצאים בכמה מדינות אחרות והן ליהודים הנמצאים בארץ הקודש - נכנסו עמוק בגלות, עד שכאשר שומעים שהגוי אינו מרוצה - הולכים נגד תורת אמת ומודים שמוכרחים להחזיר חלק מארץ ישראל מכיון שהארץ אינה שלו (למרות שיודעים את האמת ש"ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו").

שכאשר אומרים שהארץ אינה שלנו אלא גזולה בידינו - הרי אותו אחד יודע שהטבע של גזולן הוא, שאינו מאמין שימחלו לו על הגזילה, ולכן הוא עומד תמיד הכן להבטיח שלא יוכלו לקחת ממנו את הגזילה!

ואח"כ שולחים שלוחים, ונדחקים עם טענה שאינה אמיתית - הם מתביישים, ואין להם את התוקף לומר את הטענה האמיתית, שהיא: ש"ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

וכמדובר כמה פעמים, שזה ענין של פיקוח-נפש שדוחה את כל הענינים. ואין זה חידוש בתורה שעדיין לא נמשך בעולם, שלכן גם שבעים אומות-העולם אומרים שפיקוח-נפש דוחה את כל החשבונות - ולמרות זה לא טוענים טענה זו!

שמים חושך לאור

והעולה על כולנה - שכמה פחדנים מבין היהודים התאגדו יחד, ואומרים שטענת אומות-העולם ("ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים") - מבוססת על היהדות, וכך יהודים צריכים לדבר!

ולמרות שהם יודעים שדרך זו גורמת למלחמה בעתיד הקרוב, רחמנא ליצלן הי'- לא-תהי' - "שמים חושך לאור ומר למתוק" ואומרים שדרך זו מביאה שלום!

וכששואלים אותם: עם מי אתם עושים שלום - הרי הם לא רוצים לדבר אתכם? הם עונים: בינתיים נמסור הכל, ואחר כך כשהגויים יראו שהיהודים מתנהגים בדרך הצדק והיושר ומסורים הכל מבלי לקבל כלום - זה יפעל שהגויים לא יהיו "ברוגז" ולא רגישו כאורחים ויסיכמו להתחיל לדבר על השלום!

ולשם כך יעמידו בסכנה שלש וחצי מליון בני אדם, ששלש מליון מתוכם הם יהודים!

(משיחת ל"ג בעומר ה'תשל"ח, בעת ה'פאראד')

בוקר קודר מתבהר מקול הנבואה האלוקי

תיאור מרתק שכתב הסופר החסידי, הרה"ח ר' יהושע דובראווסקי ע"ה, על מעמד ה'פאראד' לפי יובל שנים, בשנת ה'תשכ"ז, על רקע מאורעות התקופה. תיאור זה הוגה על ידי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וככל הידוע לא פורסם בשעתו

לפנינו תרגום חופשי של הכתבה, לצד צילומים של חלק מהגהות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ה'פאראד' של ל"ג בעומר ב-770 ובארץ ישראל

היום החל במזג אויר מעונן וקודר. גם בלב פנימה היה קודר. בימים אלה נשקף שוב (בפעם המי-יודע-כמה?) חוסר שקט עמוק מעיניהם של יהודים: צללים חשוכים וזועפים אורבים שוב (בפעם המי-יודע כמה?) לעם הקטן, הפעם בארץ ישראל. אט אט מתבהרים השמים, וגם על הלב נהיה קל יותר. ה"ימים ההם" כמו באו לעודד את ה"זמן הזה" - בימים ההם אכן שרר אבל גדול בתקופה זו, אך ל"ג בעומר ניחם אותנו אז מאבלנו. ורוצים לקוות - שהרי אנו יהודים בעלי-התקוה המנוסים והגדולים ביותר - שגם השמים שלנו יתבהרו... בדיוק כמו פניהם המאירות והנלהבות של צועדי ל"ג בעומר!

כל השדירה הרחבה של איסטערן פארקוויי מוקפת מחסומים. נעלם לו רעש ושאון החולין של תנועת המכוננות. שלווה לא-מוכרת ובלתי-ידועה ירדה על הרחוב, שנראה עכשיו רחב יותר ואנושי יותר. אפילו פרצופיהם של השוטרים הרבים איבדו מארשת הרצינות והכוננות המתמדת. הם, ביחד עם עשרות יהודים מזוקנים שסימן ["סדרן"] על זרועם, הכינו קבלת פנים לאלפי ילדים יהודים. בדירה העליונה בבניין של 770, כבר החלו ההכנות בשעות המוקדמות של לפנות-בוקר. אותיות-ענק זעקו

והנה מין זרם
סוער חולף
בקהל הרבי
שליט"א נעמד
על הבימה, ושקט
השתרר בכל
האיזור. שקט
המשדר תחושת
בטחון. אלפי
מבטים פונים
לנקודה אחת,
וממנה חזרו
וקרנו אלומות-
אור בלתי נראות

דגם ענקי של זוג... תפילין. נו, כן, זהו הרי כלי הזין היהודי הנושן שאין לו תחליף, "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". "כי הם חיינו ואורך ימינו" - מרחפות באויר אותיות המונפות ביד של ילד. "שמור שבת", "שלח ילדיך לחינוך תורני" ותהיה בלתי מנוצח, "בית יהודי חייב להיות כשר", "שלח ילדך לישיבה" - כך מילאו ילדים יהודים את חלל האויר עם פסוקיהם.

אכן, "סיסמאות" יהודיות ישנות, בידיהם של דורות חדשים ובאים. כך מתהווה הקשר וכך חייב הדבר להמשך הלאה. אין שום עצה אחרת. הלוא כך פסק הילד היהודי מגיד-העתידות את פסוקו, וכך רמז הוא עם הדגל בידו כלפי מעלה: "אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים..."

השטח המגודר מתמלא יותר ויותר. מקצוות שונות של העיר הם הגיעו, צועדי ל"ג-בעומר, ומכל הישיבות ומוסדות-החינוך. רך, כמה נעים להבלע בכזו מסה יהודית רוחשת ורעננה. עיני הכל הופנו לכימה העומדת על המדרגות של מרכז ליובאוויטש. הרעש מתחלף בהמתנה מתוחה. כולם מחכים, והכל יודעים, אשר שם ממול יושב אחד כזה המחכה להם, שנשמתו הגדולה חיה עם השמחות והצער של כל אחד מהם, של כל יהודי באשר הוא, אשר כל חייו מסורים ונתונים לכלל ישראל. בוודאי ששזה לחכות!

והנה מין זרם סוער חולף בקהל הרבי שליט"א נעמד על הבימה, ושקט השתרר בכל האיזור. שקט המשדר תחושת בטחון. אלפי מבטים פונים לנקודה אחת, וממנה חזרו וקרנו אלומות-אור בלתי נראות. היו אלה בפירוש מבטים יוצאי-דופן: לא מבטים היסטריים הננעצים בגיבור מנופח; לא מבטים משולהבים של המרותקים למשחקי הימורים, לא מבטי הנאה-פראית של המתענגים מהסתכלות במחזות אימה. זהו מבט פנימי-עמוק, מבט נשמת-לבבי של יהודי על מנהיג אלוקי... מבט האומר: לו נשאב גם אנו, ביום שמח אך בלתי-רגוע זה, עידוד וחיוק מזה הניצב שם למעלה ומבטו חודר לעומק לפנים מעומק.

* * *

הרבי שליט"א נשא את דברו. קלסתר פניו המאיר היה חיוור באורח משונה, והצביע על הסערה המתחוללת בלבו. גם קולו היה צרוד מאוד ועמוס בשטף של רגשות. הרבי

שליט"א דיבר - ושוב התבהר היום של ל"ג בעומר, שוב היה ניתן לחוש בקשר האלוקי של יהודים החוצה ודורות ובאחדותם החוצה מרחקים. כ"ק אדמו"ר שליט"א הדגיש מיד את אחד התכנים המרכזיים של ל"ג בעומר: מיום זה ואילך היתה הנהגת תלמידי רבי עקיבא בינם לבין עצמם מיוסדת על האופן אותו לימד והדגיש רבם - "ואהבת לרעך כמוך!" - לכבוד, לאהוב ולהיות מסורים אחד לשני. נקודה מרכזית שניה בל"ג בעומר: רשב"י, אחד מתלמידיו החשובים של ר' עקיבא, אמר שזהו יום שמחתו - היום השמח בו הגיע למדרגה הנעלית ביותר בלימוד התורה ובדרך התורה, אותה הוריד לתלמידיו דור אחר דור, ובה ינהגו וינהיגו יהודים עד היום המאיר בו משיח יוליכנו לארץ ישראל במהרה בימינו!

כל דבר הקשור בתורה ומצוות, הוא, כפי שאומר הבעל-שם-טוב, איננו רק דבר השייך לעבר, מאורע שאירע לפני זמן. כל פרט הקשור ביום זה מלמד אותנו היום כיצד להתנהג ומה אנו צריכים לעשות כדי להיות באמת ילדיו של הקב"ה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הדגיש ביחד עם זאת, אשר בכל שנה ישנו גם לימוד נוסף, מעבר לזה שנלמד בשנים עברו. השנה הנוכחית היא שנת "הקהל". "שנת הקהל" היא השנה שלאחר שנת השמיטה, בה היה העם כולו, כולל הילדים הקטנים, מתאסף בבית המקדש. שם שמעו את המילים הקדושות של התורה ושאבו חיות אלוקית לכל משך החיים. הזכות של הילדים הקטנים בענין זה היא כפולה: הם עצמם שמעו ולמדו, וגם גרמו לשכר מיוחד ונוסף להורים על שהביאו אותם לבית המקדש.

בית המקדש העשוי מאבנים ועצים חרב כעת, אך בית המקדש הנמצא בלבו של כל יהודי הנו שלם! כעת מוטל התפקיד על כל אחד מאיתנו, אשר בית-המקדש שבלב פיץ אור וקדושה באופן של "הקהל" - שהדבר יקיף את כל חייו ואת החיים של כל הסובבים אותו.

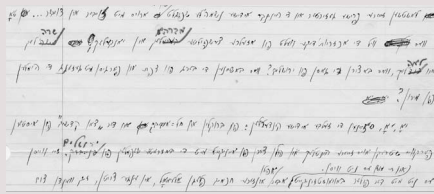
בשנה הנוכחית, "שנת הקהל", מיתוסף ציווי מיוחד ביחד עם כוח מיוחד מהקב"ה, שגם הילדים, כל אחד מהם, יעצב ויבנה את חייו על יסודי התורה והמצוות, כמו גם, אכן, הקהל - להקהיל ולקרב לדרך ה' את חבריו ואפילו לפעול על ההורים לטוב וליותר טוב...

כך בערך דיבר מנהיג ישראל לילדי ישראל ביום ל"ג בעומר - יום שמחתו של רשב"י, אחד מהימים הנשגבים וביחד עם זה שמחים ביותר - ודווקא באופן מיוחד לילדים! באור זה מובנת יותר ה"שיחה" האינטימית של ראש ישראל בדורנו עם ילדי ישראל... כן, ילדים, שמחתכם קשורה גם עם מעט אחריות!

קולו של הרבי שליט"א נעשה נרגש, אבהי וגבוה יותר - והיה נדמה כי בקול זה נישאים גלי-נשמה בלתי נראים, לשם, לארץ הקודש. "אחינו ואחיותנו בארץ הקודש..."

הגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

במקור נכתב "מה רוצה העולם האכזר מכאלו בערע'לעך ויאנקע'לעך משה'לעך ודוד'לעך". הרביתיקן שיהי' נכתב: "אברהמ'לעך ויאנקע'לעך שרה'לעך ולאה'לעך".

הנם עומדים כעת במצב כזה בו הקב"ה מגן עליהם!" הרבי שליט"א לא מסתפק בכרכה שהשי"ת יגן עליהם. לא, הקול הקדוש קובע נחרצות: "הקב"ה שולח להם את ברכותיו, ואת ישועתו במידה הגדולה ביותר! והם יצאו מהמצב הנוכחי בהצלחה!".

ושוב פנה הרבי שליט"א לילדי ישראל: "מוטלת עליכם (ילדים) חובה וזכות מיוחדת לעזור להם!" אנחנו צריכים כבר לדעת לבד במה אנו יכולים להגן ולסייע אחד לשני. העזרה של הילדים הוברה להם: "ללמוד עוד פסוק, לעשות עוד מצוה ועוד מצוה" - ואכן בהתאם לציווי של ואהבת לרעך כמוך: להמשיך קרובים וחברים לדרך מאירה זו של תורה ומצוות...

שוב חולף רעד מהמצב הרציני - וזה כל כך בלט בצורת דיבורו של הרבי שליט"א. אך לבו הגדול של מנהיג ישראל לא גילה בפיו שום מילה של פחד, אפילו שום מילה על המצב הלא-טוב. הוא רק השתפך במילות ברכה, במילים המקשרות יהודים עם הקב"ה - ושוב ברכות. "וישבתם לבטח בארצכם, שיהודים ישבו בבטחון בארץ ישראל... והייתי לכם לאלקים, הקב"ה יהיה לנו לאלוקים... עד ואולך אתכם קוממיות, שהקב"ה יוליך כל יהודי ואת כל היהודים בזקיפות קומה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש!..."

* * *

...צועדים מאות, אלפי ילדים יהודיים מול מנהיג ישראל האבהי. מסתכלים עליו בהערצה ובבטחה, בהתמסרות של ילדים לזה העומד על הבימה ומלווה ממש כל פעוט, כל נפש יהודית רכה, בכזו אהבת ישראל עדינה, בכזה חיוך אבהי ובכזה בטחון מופנן בקדושתו של כל ילד יהודי!

משיח פאראד

”הדבר המעניין הוא, שלמרות תצוגותיהן השונות של כאו”א מהיצירות, היוו כולן נקודה מאחדת ומשותפת - כולן עסקו בנושא הגאולה ובית המקדש השלישי” • רצוננו לראות את מלכינו בהילולא דבר יוחאי

**תיאור מרתק מהפאראד' בשנים ה'תשנ"ב וה'תשנ"ג,
שהיו חדורים בענייני משיח וגאולה**

פ • פ

תשנ"ב

בסביבות השעה 10:00 החלו להגיע האוטובוסים ובהם הילדים, שחבשו לראשם כובעים המעוצבים במיוחד ליום זה, ונשאו כרזות של ברכות לכ"ק אדמו"ר שליט"א ושליטי "הנה הנה משיח בא". הדבר מזכיר במידה מסוימת את ה"פאראד" הגדול שנערך בשנים שבהן חל ל"ג בעומר ביום ראשון.

המנחה ר' שמעון שי' העכט פתח בדברים על המצב הבלתי-רגיל שנמצאים בו עתה, ואח"כ הזמין את ר' יוסף שי' גאָלדשטיין (המכונה "אנקל [= דוד] יוסי") לדבר אל הילדים, כרגיל בכל ה"פאראדים" הגדולים.

מיד לאחר מכן החלה התפילה. אל הבימה נקרא הילד זאב וואָלף שי' ליפסקער לומר את פרקי התהילים כ', צ"א וק"ג, וכל הילדים הצטרפו וענו אחריו פסוק בפסוק.

וכיון שסוכ"ס עומדים ביום שמחה, היתה הפעם תגבורת בשמחה: הזמר החסידי ר' אברהם שי' פריד שר וניגן ניגוני שמחה מענייני דיומא כמו "הנה מה טוב" ו"אני מאמין", ובליווי התזמורת שימח את הילדים לשעה ארוכה.

לאחר מכן הזמין המנחה את ר' שמואל שי' לו - שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א באנגליא - לשאת דברים בפני הילדים, והוא נאם בהתלהבות על יום הסגולה ועל כוחו של כל ילד בימים מיוחדים אלו.

המוזגים ב'גראנד ארמי פלאזא', י"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל, והקהל הריע להם במחיאיות כפיים סוערות.

הרבי מסתכל מהחלון

וכאן היתה ההפתעה הגדולה: המנחה ר' שמעון העכט גילה לאלפי הילדים והמבוגרים שכ"ק אדמו"ר שליט"א משתתף בכינוס זה, לא רק ברוחניות אלא גם בפועל ממש - ברגעים אלו יושב כ"ק אדמו"ר שליט"א ומביט בנו ובכל הנעשה כאן! ואכן, במשך הכינוס שהה כ"ק אדמו"ר שליט"א בקומה השלישית של 770, ובניגוד לפעמים הקודמות בהן שהה במרפסת הפונה לרחוב יוניון, הנה הפעם - בגלל כינוס הילדים - שהה בצד הפונה לאיסטערן פאָרקוויי; החלונות היו פתוחים, ועליהם נפרס פלסטיק שדרכו ניתן לראות.

כעת, כשההתרגשות גברה עוד יותר, הזכיר המנחה לילדים את הסיפור הידוע שבשנת תש"ח, כאשר כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ חלה, קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א - להבחל"ח - לאביו ר' יעקב יהודה העכט ע"ה וציווהו לאסוף ילדים ולומר איתם יחד את התפילה "אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לאדוננו מורנו ורבינו". גם עתה, סיים המנחה, נישא כולנו יחד תפילה ותחינה לפני ריבון העולמים שישלח רפואה שלימה וקרובה לכ"ק אדמו"ר שליט"א היושב עתה ומאזין לקולם של ילדי תשב"ר - הבל שאין בו חטא.

ההתעוררות של הילדים הגיעה לשיאה, וכולם זעקו-שאגו מפנימיות ליבם "אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לאדוננו מורנו ורבינו!".

לבסוף ניגן החזן ר' שניאור זלמן שי' בוימגאָרטן ועמו הזמר ר' אברהם פריד את הניגון הידוע, שהיום מלאו בדיוק עשר שנים מאז הפעם הראשונה שכ"ק אדמו"ר שליט"א ציווה לנגנו ב"ראלי" דל"ג בעומר - "יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק", והילדים הצטרפו לניגון בהתלהבות.

משיח פאראד

זה היה סיום הכינוס, אבל תוכניות היום של הילדים לא הסתיימו; מהכינוס הם פנו להביט ב"משיח פאראד" שאחרי שעה קלה יצא לדרכו משרדת קינגסטון, ואח"כ המשיכו באוטובוסים ל"פרוספקט פארק", כנהוג בישראל שביום זה יוצאים הילדים אל השדה.

בצהרי היום הוצתו מנועי המכוניות ויצאה לדרך התהלוכה המיוחדת - "משיח פאראד". ההשראה לרעיון זה היתה תהלוכת 90 הטנקים בי"א ניסן השנה, שהצלחתה המריצה לחזור על המבצע כשהפעם יהיה המסע מוקדש להחדרת התודעה וההכרה כי "הנה הנה משיח בא", ויהווה קריאה לציבור ליטול חלק בפעולות לזירוז הגאולה.

הפעילים רכשו כבר ניסיון בי"א ניסן, אבל המלאכה היתה רבה; היו צריכים לארגן את הרשיונות מהרשויות, להשיג 90 כלי רכב ולאייש אותם בצוותים, להזמין די שלטים וכרזות מכל הסוגים, וכו'. את כל זה נטל על עצמו ה"מטה העולמי לביאת המשיח", ובד בבד עמלו גם צוותות פעילים של תלמידי המוסדות - תלמידי ה"קבוצה" מאה"ק, תלמידי "אהלי תורה", תלמידי הישיבה במוריסטאון ותלמידות "בית רבקה" ו"מכון חנה" - כ"א בנפרד על בניית ארבע תצוגות ענק ע"ג משאיות, שימחישו מושגים מרכזיים בגאולה העומדת לבוא בקרוב.

ובעוד המטה שוקד במרץ על ארגון התהלוכה, הוקדשו מאמצים ומשאבים באפיק נוסף - תחום ההוצאה לאור. באמצעות אנשי הפקה מהמעולים ביותר בניו יורק, הופק עלון הסברה צבעוני מרהיב עין שהעטיפה החיצונית שלו שואלת "מה, מתי, איפה, מי", ובתוכו יש תשובות ברורות לכל השאלות מתוך המקורות, החל מהתורה שבכתב, הגמרא והרמב"ם, ועד לשיחות הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א בתקופה האחרונה, בהן קבע בבירור ש"הגיע זמן גאולתכם" ו"הנה זה משיח בא" - והכל באנגלית רהוטה ובעיצוב צבעוני מושך, כך שהחומר גם כתוב ברמה נאותה ומוגש באופן המכובד ביותר וגם שוה לכל נפש.

ואחרי ה"הכנה רבתי" הגיע יום התהלוכה. מאז הבוקר הוצבו המשאיות בלב השכונה על שדרת קינגסטון, ועל רחוב פרוידנט חנו תשעים כלי הרכב, ה"טנקים" שעוטרו בשלטים ממתנינים לפקודה לצאת לדרך. בינתיים יכל הציבור שבא מרחוק ומקרוב להביט בתצוגות, להתפעל מהמלאכה הרבה שהושקעה בכל פרט, ולהמחיש לעצמו כי הגאולה הקרובה מאוד לבוא היא דבר מוחשי ומציאותי והיא תביא אותנו במהרה אל חידוש העבודה בבית המקדש ואל עולם טוב ומתוקן שבו החרבות יהיו לאתים, הזאב יגור עם הכבש, כל הגלויות יתקבצו ובית הרפואה עומד למכירה כי אין בו צורך...

התהלוכה יוצאת מ-770

המוצגים במנהטן

Moshiach is on the Way

בחצות היום יצאה לדרכה תהלכת תשעים המכוניות הנושאות על גבן את השלטים באנגלית "היכוננו לביאת המשיח". ראשון כלי הרכב הנוסעים בשיירה היה טנק המבצעים הנוסע מדי יום למנהטן, אחריו משאית מיוחדת שכולה שלט אחד ענק "Moshiach is on the Way" [= "משיח בדרך"], ואחריה נסעו ארבע משאיות ועליהן המוצגים השונים.

על משאית אחת - מעשה ידי תלמידי ה"קבוצה" מאה"ק - היה ניתן לראות את בית המקדש כשהוא יורד במלוא הדרו מן השמים "על ענני שמיא", ומשיח צדקנו, שנראה עטוף בטלית ולבוש בסירטוק וגאָרטל וס"ת של משיח בידו, מציב את שעריו, ולצידו עמד הכהן הגדול ומדליק את המנורה בעלת שבעת הקנים בביהמ"ק, ו"כהנים בעבודתם" - כהנים נוספים נראים ליד המזבח, "לויים בדוכנם" מנגנים בכלי זמר, ו"ישראל במעמדם" המביאים את הביכורים והקרבנות לביהמ"ק.

משאית נוספת, מעשה ידי תלמידי "תפארת בחורים" מוריסטאון, נשאה תצוגה של כלי נשק חדישים ביותר ההופכים להיות כלי עבודה בבתי חרושת ומכשירים לפיתוח חקלאי - "וכתתו חרבותם לאתים".

המשאית השלישית, מעשה ידי תלמידות "בית רבקה", הציגה את קיום היעוד "וגר זאב עם כבש" - חיות שונות (שנראות אמיתיות), ו"נער קטון נוהג במ" - ילד קטן נראה משחק ביניהם.

המשאית של תלמידי "אהלי תורה" - בה נראה (בין השאר) בית רפואה גדול, ועליו שלט "For Sale" [= "למכירה"], שהרי בזמן הגאולה לא יהיו מחלות בעולם. מאחורי המשאיות הללו נסעו תשעים המכוניות כשעליהן שלטים, חלקם מוארים - "Moshiach is on the Way", ושלטים נוספים מסוג זה.

[וכאן המקום לציין ששלט גדול מהסוג הנ"ל נתלה בימים האחרונים ברחוב

קינגסטון, שעליו נכתב גם "אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי" ו"הנה הנה משיח בא" - גם באידיש ובאנגלית, וצורתו דומה לזו שעל גבי המכוניות].

כאשר יצאה התהלוכה לדרך, ניתן היה לראות עשרות אנשי עסקים שויתרו על מלאכתם והפכו לחיילים של משיח ליום אחד, והיה מעניין במיוחד לראות כיצד רבים נקטו יוזמות פרטיות להגביר את הפרסום ולמשוך את תשומת הלב, והכוונה ליוזמות מאוד מגוונות, החל ממי שטרח לחבר לגג מכוניתו רמקול שישדר שיחות ק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ועד לעיטורים וקישוטים שונים.

התהלוכה אובטחה ע"י מכוניות משטרה שנסעו מלפנים ומאחור, ובין המכוניות מסוק מיוחד חג מלמעלה וצילם את האירוע. המסלול היה מקראון הייטס אל הכיכר הגדול "גראנד ארמי פלאזא", ומשם על גשר מנהטן אל לב העיר ההומה עד למסע על השדרה השישית צפונה ועל החמישית דרומה. משם התפזרו איש איש למקומו באותם תשעים מוקדים בהם פעלו ב"א ניסן והפעילות של הפצת היהדות, תוך דגש על ענייני הגאולה, נמשכה עד הערב.

[מעניין סיפורו של אחד הפעילים, שבא' המוקדים במנהטן יצא אל הטנק יהודי בעל חנות "כלבו" גדולה. תחילה הוא ניגש מתוך סקרנות, ואחרי שקיבל את חומר ההסברה, קרא בו במקום בהתעניינות ושוחח עם הפעילים לתוספת הסבר - התלהב כל כך עד שהניח את עסקו ובמשך כשלוש שעות (!) עמד ברחוב וחילק את עלון ההסברה לעוברים ושבים...].

לקראת ערב חזרה התהלוכה ל-770. המשאיות עם התצוגה שעליהן נעמדו בחזית בית חיינו, ומי שלא הספיק לראותן בבוקר יכול היה עתה ליהנות מהמחזות הללו.

תשנ"ג

בשעה 10:00 לערך נסגר הכביש לתנועה לאורך מספר 'בלאקים' בכביש המרכזי והסואן, רחוב איסטערן פארקווי. [בכלי התקשורת נמסר על-כך מבעוד מועד].

כמו"כ סגרו את 'קינגסטון אבניו', ועל הכביש ממול 770 נפרשו אלפי כסאות, עליהם הונחו חוברות מיוחדות בענין ל"ג בעומר, בהוצאת המארגנים.

בשעה 10:30 לערך, מועד תחילת הכינוס, פתח והנחה הרב יוסף שי' גולדשטיין ("אנק'ל יוסי"), שבשפה המיוחדת לו ריתק את הילדים למשך כחצי שעה.

לאחמ"כ, בשעה 11:00, זמן המשוער לצאת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הכין המנחה את כולם בציפי' מודרכת לקראת המעמד הגדול בע"ה - השתתפותו של כ"ק אד"ש מה"מ.

לבנתיים הוזמן הרה"ח ר' יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק לברך את כ"ק אד"ש מה"מ

שלט 'יחי' על בניין המשרדים ליד 770

בברכת כהנים.

כ ע ב ו ר
 דקות ארוכות
 נודע, לצערם
 ואכזבתם של
 כל המשתתפים,
 שכ"ק אד"ש
 מה"מ לא יצא.
 בלית ברירה
 נתנו המארגנים
 אור ירוק לקיום
 הצעדה, וכך
 בשעה 11:20 לערך החלה הצעדה.

בראש הצועדים - פרשי משטרה רכובים על סוסים, נציגים מטעם משטרת ניו יורק שמצדיעה לרבי מליובאוויטש, כבכל 'פאראד'. לאחמ"כ צבא ארה"ב בראשות הצ'פלין הרב יעקב גולדשטיין, כשהם נוהגים על רכב כבד, נגמ"ש צבאי.

אחריו נסע אוטובוס דו קומתי מלווה בכמה אבות עם ילדיהם בני השלוש, ועליו כתוב "אפשערעניש", לאמור: תספורת לכל הילדים שחגגו היום את יום התספורת.

לאחמ"כ צעדו מאות ילדים מכל מיני מוסדות, כשרובם ענודים כובעים, ככתרים לראשיהם, הנושאים את המלים 'יחי המלך'; חולצות יפות ומיוחדות, ומחזיקים בידיהם שלטים 'יחי אדוננו', 'ברוך הבא', 'יחי המלך', וכדו'.

כמו"כ עברו שבעה 'טריילרים' מצויידים ביצירות נפלאות ומלהיבות, פרי יצירתם של תלמידי 'חובבי-תורה', 'אהלי-תורה', 'ישיבת תות"ל מוריסטאון', 'ליובאוויטש ישיבה', 'מוסד פר"י', 'בית-רבקה' ו'מכון-חנה'.

הדבר המעניין הוא, שלמרות תצוגותיהן השונות של כאו"א מהיצירות, היוו כולן נקודה מאחדת ומשותפת - כולן עסקו בנושא הגאולה ובית המקדש השלישי.

במיוחד תצויין יצירתם של תלמידי ה'קבוצה' - חובבי תורה, שעשו כתר גדול ויפה, עליו כתוב יחי אדוננו... וכן כדור העולם כשתחתיו כתובות האותיות גאולה, ובאמצע - האות "אל"ף" עולה ויורדת. אקט זה מסמל את דברי כ"ק אד"ש מה"מ ש'פעולת הגאולה היא להכניס את האות אל"ף ב"גולה" ונעשה "גאולה".

כן הדגימו לקהל הרחב את מציאות אחרית הימים כאשר "כל המעדנים מצויים כעפר", בהמחישם שדה עם עצים ועליהם תלויים וגודלים מאכלים, כסף וכו' לרוב,

כולל גם עצי סרק, כנאמר שאף הם עתידים לשאת פירות.

תלמידי מוריסטאון עשו אף הם יצירה נפלאה ויפה, כאשר רואים בה את "בית רבנו שבבבל" במתכונתו החדשה תובב"א, עומד לצידו של בית המקדש השלישי והמשולש ומגיע עם "ענני שמיא", כשלאורך הטק כתוב על מהותו וענינו - "און מ'גייט אלע צוואמען צום בית המקדש השלישי", והגדילו לעשות: קיר עם קטעי עיתונות מבויימים מימות המשיח, כשהכתורת שלהם - יהודים יכולים לעזוב את רוסיה, וכל מה שאירע בשנת אראנו נפלאות. בין העיתונים ראינו גם את המאגזין הגדול ביותר בארה"ב, ה"טיים" ("טיים-מאגאזין"), כשהכתורת הראשית שלו היא "הוצאה מיוחדת - הבלתי יאומן קרה, משיח הגיע! האנשים טסים ע"ג עננים".

מוסד 'פר"י' המחיש לכולם את המבצע הגדול שעשה 'משרד השלוחים' לפני חחודשיים, כאשר יצאו חמשת הטנקים להקיף את ארה"ב עם בשורת הגאולה. על פני המשאית נראו בנינים מוכרים, כבניני התאומים, הבית הלבן ועוד, והכתורת הראשיות - "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ו-"LET'S WELCOME MOSHIACH".

'ליובאוויטש-ישיבה' חילקו את הפלטפורמה לארבע שלבים-תקופות:

שלב א' - החל מתקופת כ"ז ניסן, לאחר השיחה הידועה. למע' מתנוססות המלים "טוט אלץ וואס איר קענט"... וממחישים לנו, בהתאם לכך, את הפעולות הראשונות של מטה משיח: מכוניות נוסעות על כבישים סואנים, בין-עירוניים ובין-לאומיים, ולגותיהן שלטים של "משיח נמצא בדרך" וכו'.

שלב ב' - ללמוד עניני משיח וגאולה, וכאן מציגים את כל הספרים והחברות שיצאו בעניני משיח.

שלב ג' - דברי כ"ק אד"ש מה"מ בנוגע ל"וכתתו חרבותם לאתים" - תקופת ימות המשיח, ומראים לנו את החרבות שהפכו לאתים, וצריכים רק "לפתוח את העיניים"....

ושלב ד' - הגאולה האמיתית והשלימה! וכאן מראים את השער לה' המוביל לבית המקדש השלישי, כשצריכים לעבור דרך "בית רבנו שבבבל" ע"מ להכנס לבית המקדש.

'אהלי-תורה' המחישו בגדול את התפלה "קבץ נדחינו וכו'", והיעוד "וארו עם ענני שמיא", כשהם מציגים את בתי חב"ד המגיעים ב"ענני שמיא", וכן בנינים מרכזיים ברחבי העולם, כמגדל 'אייפל' שבצרפת, מגדל 'פיז'ה' שבאיטליה, מגדל 'התאומים' שב-ני. וכו', כשכל זה מביא ומגיע לאה"ק (בבחינת "כל הנחלים מוליכים אל הים"....).

בנוסף, המחישו גם את 'תחית המתים'. גם המוסד 'מכון-חנה' הכין פלטפורמה

מטוסים יוצרים את המילים "הצדעה למשיח" בשמי ניו יורק

מיוחדת מענין הבאת
הביכורים לביהמ"ק.

במהלך הכינוס אירגנו מספר תמימים הפתעה לנוכחים, ועל שמי ברוקלין נכתבו (בעזרת חמשה מטוסים שחברו יחדיו וציירו בעד הסילון שלהם) המילים 'הצדעה למשיח' בעברית ובאנגלית.

במהלך הכינוס הם שבו על ה'תרגיל' כארבעה פעמים, ולפי הנודע דבר כזה ניתן לראות ל-2 מליון איש, כך שגם במנהטן, בו התקיימה בו זמנית צעדת ענק להודוהת עם ארה"ק - ראו והצדיעו למשיח. כמו"כ מסוק זעיר חג מעל משתתפי הכינוס, בגררו שלט ענק הכותב על "הצדעה לרבי מלך המשיח". הלה עשה מספר סיבובים ומשך את תשומת לב כל המשתתפים, ולאחמ"כ פנה למצעד ההצדעה במנהטן, ועשה גם להם סיבוב עם השלט...

התהלכה נמשכה כשעה וחצי, ובסיומה המשיך הקהל ל'פארק' שמעבר לשכונה. הקהל, למותר לציין, עזב את הכינוס בתחושת אכזבה, שכן כינוס כ"כ יפה ומוצלח, בהשקעה של שבועות ארוכים של עבודה והרבה כסף - יכל להיגמר הרבה יותר משובח וגדול לו זכינו להשתתפותו של כ"ק אד"ש מה"מ, ולו לדקה בלבד! ובודאי, כפי שציינו רבים, באם הי' רואה את הכינוס, הי' זה מיסב לו קורת רוח רבה. אך ל'יריד' הזה, מסתבר, לא זכינו.

למען האמת, ילאה העט ותקצר היריעה מלתאר את עגמת הנפש ומצב הרוח באווירה הקשה השוררת כאן מזה שבועיים, ובפרט לאחר היום הזה שגם בו לא זכינו... אך איתנה התקוה שבקרוב ממש נוכה לרפואתו השלימה של כ"ק אד"ש והתגלותו לעין כול.

אגב, נודע, אשר בערב קודם לכן נשאל הרבי שליט"א בנוגע ל'פאראד' ולא ענה, ובעת ה'פאראד' שאלו באם יצא בשביל הילדים ל'פאראד', והשיב בשלילה כו"כ פעמים, באמירת 'ניין'. מפי המשב"ק הרב משה קליין נודע אשר בעת ה'פאראד' שהה כ"ק אד"ש בקומה השלישית, שם ישב לזמן קצר ליד החלון והביט בעיניו הק' לעבר ה'פאראד' למטה.

ל"ג משיח

10

עלינו "להרעיש", יחד כל ילדי ישראל ויחד כל בני ובנות ישראל, כדי לפעול את הגאולה בפועל ממש. ולכן צריך הכל, הכל ממש, להיות חדור במשיח וגאולה - הכובעים, הספרונים, השלטים, העלונים וכו', ובוודאי ובוודאי הדיבורים הניגונים וכו' בשעת הכינוס והתהלוכה עצמם.

התוועדות חסידית עם הרב חיים לוי יצחק שי גינזבורג

• • •

טהרה בפנינת איטליה

ב'שבת שכולה משיח' סיפר הרב אליהו דוד בורנשטיין, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח זה יותר מארבעים שנה בעיר בולוניה שבאיטליה:

"בנוסף לשליחותי בבולוניה, בעיקר בפעילות שאני עושה עם הסטודנטים, אני נוסע מידי פעם בפעם לעיירות וכפרים לבקר יהודים בודדים. שמעתי לא פעם מהרב חודקוב כי הרבי מתעניין מאד ומייקר מאד ביקורים אלו למציאת יהודים בודדים, לקרב אותם ולסייע להם בכל ענייני היהדות. מאז ומתמיד ועד היום הנה אני כותב לרבי דו"ח מפורט על כל ביקור כזה, והרבה פעמים הרבי נותן הוראות ועצות מה לעשות במקרים שונים.

"פעם נסעתי לעיר טריעסט, שבה יש קהילה יהודית קטנה. יש אמנם בית כנסת גדול, אבל מעטים מאד המתפללים בו. יש שם מקווה ישן, וכשבאתי לבדוק את כשרותו, חיפשתי מאיפה נכנסים מי הגשמים. התברר שבטעות, מחוסר ידיעה על תפקידם של הצינורות הללו, סתמו אותם. נמצא שאין במקווה בכלל מי גשמים והוא פסול לטבילה. ניגשתי לנשיא הקהילה, וביקשתי לתקן זאת. הוא ענה שאין טעם לתקן, מאחר שהמקווה ישן, הוא ממוקם בבית אבות, ורצים עתה להעבירו למוסדות הקהילה. טענתי שזה ייקח הרבה זמן ובינתיים אין מקווה, אך הוא לא רצה לשמוע בטענה שאין טעם להשקיע במקום שהולכים להרוס אותו ממילא, וכך זה נשאר.

"בינתיים הגיע זמן חופשת הקיץ. לאותו נשיא יש חברת בנייה, ובזמן חופשת הקיץ אין להם כל כך עבודה. או אז הוא לקח על עצמו את הפרויקט, ואכן בנו מקווה חדש

בבניין הקהילה. אך דא עקא, שלא היה לו שום ידע בבניית מקוואות, והוא בנה את המקום באופן שהבריכה של המקווה קטנה מאד, וגם הצינורות למי הגשמים לא היו כראוי. כשהגעתי פעם נוספת, הראה לי בגאווה מה שעשה, וכיצד בנה זאת במהירות בעצמו. עיני חשכו. התיקון היה לקלקול. ניסיתי לשכנע אותו שצריך לתקן זאת, אך הוא לא הסכים בשום אופן. לטענתו אחרי שעשה כל כך הרבה בעניין זה, אי אפשר לדרוש ממנו לעשות עוד. ניסיתי לשכנע ולהסביר שבמצב הקיים אי אפשר להשתמש במקווה, אך הוא לא הסכים לשמוע, וטען שבין כך מעטים מאד המשתמשים במקווה. חברים נוספים בקהילה טענו כלפיו שחובת הקהילה לדאוג לכל צרכי הדת של חבריה, ואפילו אם רק אחד זקוק לזה, חייבת הקהילה לדאוג לו. אבל הוא טען שכבר עשה מעל ומעבר, ובשום אופן אינו מוכן לעשות עוד משהו בזה. נסעתי משם בפחי נפש.

”ברוך המפורט סיפרתי לרבי על כל מה שהיה, וכתבתי שאינני יודע מה עוד אוכל לעשות בזה. אחרי כמה ימים טלפן אליי הרב חודקוב בשם הרבי, שחייבים לתקן את המקווה שם. ובאשר להתנגדותו של הפרזידנט, צריך לבקש מחברים אחרים בקהילה שישפיעו עליו.

”היה זה ביום חמישי בלילה, ולא היה שייך לנסוע לפני שבת, אך מיד אחרי שבת נסעתי לשם. היה לי שם איש קשר, מקורב, שהכיר את הקהילה מבפנים. הוא הלך איתי אל שאר חברי וועד הקהילה, אך הללו משכו ידיהם מלעשות משהו בזה. הם טענו שהפרזידנט הוא אדם חזק, יש לו כסף ובעל עמדה חזקה, ואף אחד לא רוצה להתעמת עמו. אחרי שעברתי חמשה אנשים וכולם הגיבו באותה צורה, הייתי כמעט מיאוש. אולם אותו מקורב אמר לי שישנו עוד חבר אחד, גם הוא בעל השפעה רבה במקום; חלק חשוב מימות השנה הוא לא נמצא בעיירה, אלא בארץ ישראל, אך בדיוק בתקופה זו הוא נמצא כאן. הלכנו אליו וגוללנו בפניו את כל הסיפור. הוא חשב רגע ושאל מה דעתו של הפרזידנט. כשאמרנו שהוא לא מוכן לעשות מאומה, וציפיתי, כמו בכל הפעמים הקודמות, לתגובה צוננת מצדו, נענה ואמר: 'למרות שאינני מבין מאומה במקווה, ואינני יודע אם צריך או לא צריך, אך אם הפרזידנט אומר שלא לעשות, אני סבור שכן לעשות. אני חושב שהוא יותר מדי מעמיד על דעת עצמו ואינו מתחשב עם האחרים. אני אכריח אותו לעשות את כל מה שצריך!' וכן היה. הלה הקים רעש גדול ותבע במפגיע מהפרזידנט לתקן את המקווה, עד שהוא נכנע. הבאנו מאנגליה רב מומחה למקוואות, והמקווה נבנה בהידור לפי כל הכללים.

”כך הביאה עצת הרבי לפתרון הבעיה שהיה נדמה בתחילה שאין לה פתרון.”

הרבי עדיין מחכה לנו

אנו עומדים עדיין תחת הרושם של השיחה הידועה ”עשו כל אשר ביכולתכם”.

והרי ברור לכל אחד מאתנו, שגם כשהרבי אומר "אני את שלי עשיתי" והוא מוסר את העניין אלינו, אין פירושו של דבר ח"ו שהוא אינו יכול, אלא שרצון ה' הוא שהדבר ייעשה דווקא על ידינו.

הרבי אומר במפורש (שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ. עיין שם) כי אילו היה נשיא דורנו גוזר שתבוא הגאולה, היה יכול לעשות זאת בהחלט. במכל שכן וקל וחומר ממה ש"צדיק גוזר - והקב"ה מקיים". ומה שאינו עושה זאת זוהי מסירות נפש הכי גדולה והכי פנימית ועצמית כו', מכיוון שרצון ה' הוא שיישארו עוד רגע בגלות והגאולה תבוא על ידי עבודתם שלהם.

כשאנו שומעים מהרבי מילים כאלו, שהוא עשה כל שביכולתו ועתה עלינו לעשות כל אשר ביכולתנו, מילים שזועזעו אותנו ועדיין (25 שנה אחרי!) מזועזעות אותנו ולא נותנות לנו מנוחה, מילים נוקבות שעומדות כל הזמן לנגד עינינו ותובעות ודורשות ודוחפות לעשות ולפעול בכל הדרכים והאופנים עד שאכן תבוא בפועל הגאולה השלימה לעיני כל בשר - שומה עלינו לחזור ולהזכיר ולחזור ולשנן שוב ושוב את הדברים הפשוטים ביותר לכל מי ששם חסיד נקרא עליו:

ברור שהרבי יכול לעשות מה שהוא רוצה, ואם הוא יגזור שתבוא הגאולה היא תבוא בפועל עכשיו ממש. אלא שרצון הרבי, שהיא היא רצון ה', שאנו נפעל ונעשה. ועד כמה שהננו "תחתון שאין תחתון למטה הימנו", נביא דווקא אנו את הגאולה ע"י מעשינו ועבודתנו.

הרבי מבקש ודורש מאתנו שכל אחד ירגיש אחריות אישית להביא את התגלות משיח בפועל. שלא נעשה דברים רק "מפני הציווי", לא לברוח מאחריות ולא לנהוג במדיניות של, כפי שקוראים לזה בארץ, "ראש קטן". עלינו לדעת שזהו ה"עסק" שלנו, הריעות הוא שלנו וההפסד הוא שלנו.

עלינו להיות, בלשון רבינו הזקן, מ"מארי דחושבנא" (מ"בעלי החשבון"). וכפי שהיה המשפיע ר' מענדל פטרפס מדגיש תמיד שפירושו של דבר הוא, לא לעשות את חשבון הנפש רק כפועל שכיר, אשר לאחר שעשה נאמנה את עבודתו, יכול הוא להסתפק בכך וללכת לישון בשקט. אלא כמו "בעל הבית" אשר העסק הוא שלו. הוא אינו יכול לנוח ולא לשקוט עד שהעסק אכן יפיק רווחים ויביא תועלת. ושום תירוץ לא יועיל לו מאומה, שהרי מי שהפסיד זה אך ורק הוא. כך חייבים אנו וזכאים לדעת ולהרגיש שה"עסק" של משיח הוא שלנו. ואפילו אילו עשינו כל מה שביכולתנו ו"אנחנו בסדר", כל זמן שהמטרה לא הושגה הרי הכל אינו אלא "להבל ולריק". וזה עצמו דוחף ודורש לפעול ולעשות עוד ועוד, עד שאכן נראה כיצד הדברים מתממשים בפועל ממש, ללא הרף ללא חשבונות וללא הגבלות. וכמובן ופשוט, אך ורק בדרך התורה, אשר דרכי' דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום, ומתוך אהבת ישראל ואחדות

ישראל אמיתית.

אסור לנו לעת כזאת ללכת רק על גשר של ברזל, ולעשות רק דברים שהוגדרו ברורות ונצטוונו עליהם במפורש. לא די בציות להוראות, עם כל ההכרח החיוני בציות מוחלט. הרבי מתווה לנו את הקו הכללי, את הכיוון והדרך, והוא רוצה מאתנו שנחשוב כאילו לבד, התחתון בכח עצמו, מה רוצים מאתנו לעת כזאת.

וכאשר זהו הכיוון וזוהי הדרך, ובפרט אחרי ששמענו את דברי הרבי שלא ייתכן שיתאספו עשרה מישראל ולא ירעישו אודות הגאולה, ולא מופרך אצלם שמשיח לא יבוא ח"ו היום וגם לא מחר ומחרתיים - ברור לנו שבכל כינוס, בכל התוועדות, בכל שיעור, ובכל הזדמנות שמתאספים בה יהודים צריך להרעיש על משיח, ללא הרף, ללא הפסקה, ללא לאות, עד שאכן נראה את משיח בפועל ממש גם בעיני בשר.

וכדברי הרבי (ש"פ צו תשמ"ה) שבשעה שאומרים "ה' אחד" צריך לצעוק "ה' אחד", אבל בשאר הזמן צריך לצעוק "משיח נאו"!

לאחד את ל"ג בעומר עם עניני משיח

עניין זה מקבל משנה תוקף כאשר אנו מתקרבים ליום ל"ג בעומר, בו מתקיימים כינוסים ותהלוכות רבות, עלינו "להרעיש", יחד כל ילדי ישראל ויחד כל בני ובנות ישראל, כדי לפעול את הגאולה בפועל ממש. ולכן צריך הכל, הכל ממש, להיות חדור במשיח וגאולה - הכובעים, הספרונים, השלטים, העלונים וכו', ובוודאי ובוודאי הדיבורים הניגונים וכו' בשעת הכינוס והתהלוכה עצמם.

אחרי יו"ד שבט תשנ"ג, כאשר לעיני כל העולם כולו יצא הרבי ועודד לעיני מיליונים שצפו אז במחזה, את שירת והכרות "יחי אדוננו" (ושמעתי אישית משני בעלי תשובה, מתוך רבים, שהצפיה בטלוויזיה במעמד זה הייתה ראשית שיבתם ליהדות ולחסידות!) - אחרי כל זה לא שייך עוד למנוע ולשלול מיהודים (וגם מלא-יהודים) את ידיעת זהותו של משיח ועלינו לקרוא לכולם לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש.

עצם ההחלטה על כך, ופעולותיו של כל יחיד בזה - ללמוד את הדבר-מלכות משיחות תנש"א-תשנ"ב כל שבוע מתחילתו ועד סופו, לחזק ולהשתתף בשיעורים בזה, להפיץ את השיחות העיתונים והעלונים על משיח, להדגיש משיח בכל כינוס והתוועדות, ובפרט בכינוסי ותהלוכות ל"ג בעומר וכו' - תביא תיכף ומיד את התוצאה היחידה - התגלות מלכנו משיחנו שליט"א לעין כל בגאולה האמיתית והשלימה נאו ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ובנוגע לפועל יש להשתדל שלי"ג
בעומר, יום שמחתו של רשב"י, יהי
"יום שמחתנו" דכל בני-ישראל בכל
מקום שהם - ע"י עריכת חגיגות
ותהלוכות כו', שבהם ישתתפו
האנשים והנשים (בנפרד, בתכלית
הצניעות, כמובן) והטף.

(משיחת ט"ו אייר תשמ"ח - מוגה)

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

לז"נ

הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן הרה"ח ר' בן ציון
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ
מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי
נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב
שפריצער

והקיצו ורננו שוכני עפר והם בתוכם
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממש

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.2244.474 | חו"ל - 781.277.7026